

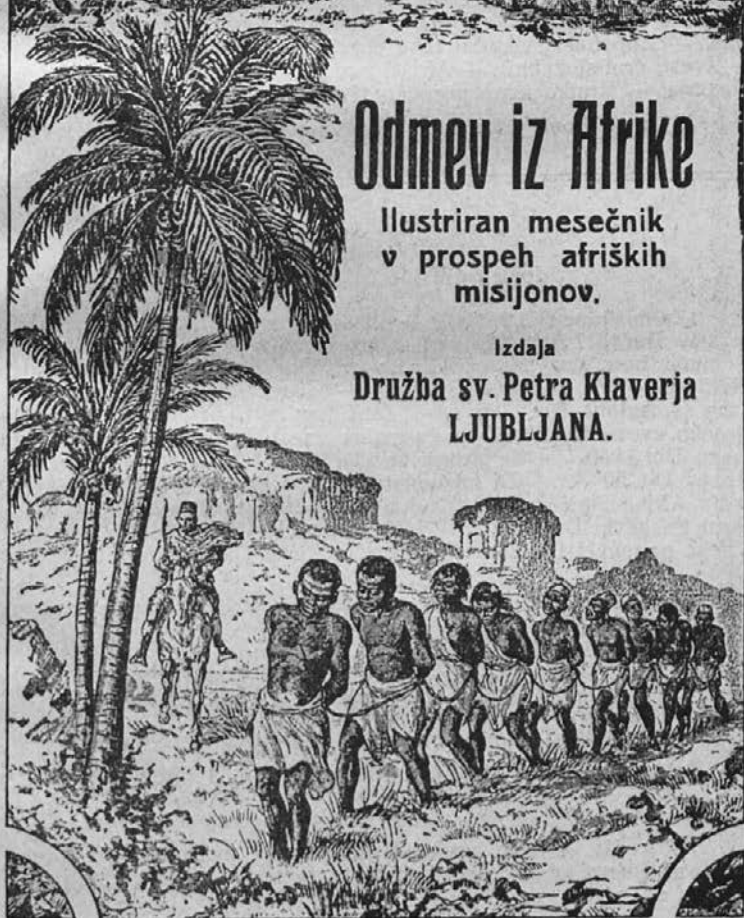

Odmev iz Afrike

Ilustriran mesečnik
v prosep afriških
misijonov.

Izdaja

Družba sv. Petra Klaverja
LJUBLJANA.

Odmev iz Afrike,

ilustriran mesečnik v prosepah afriških misijonov in v oproščenje zamorskih sužnjev. Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Tiska se v slovenskem, poljskem, češkem, nemškem, ogrskem, francoskem, angleškem, laškem in španskem jeziku. Blagoslovljen po papežih Piju X. in Benediktu XV. Stane za celo leto v slovenski izdaji **Din 6 (K 24)**. Posamezna številka **75 par.** — Uredništvo „Odmeva iz Afrike“ pošilja, kot je znano, vsako leto svojim naročnikom „Klaverjev koledar“ za zmerno ceno. Naročila naj se naslavlja:

Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Miklošičeva cesta št. 3.

VSEBINA:

† Grofica Marija Terezija Ledóchowska. — Posebni sprejem naše † vrhovne voditeljice pri sv. Očetu Piju XI. — Pismo sv. kongregacije de Propaganda Fide. — Kanizijev katekizem v afriškem jeziku. — Apostolski vikariat reka Oranje. — Kratki misijonski dopisi. — Zvesti črni služabnik. — Afriški mrčes. — Kronika družbe sv. Petra Klaverja. — Kratko letno poročilo 1921.

Slike: Pouk v katekizmu pri zamorčkih.

Darovi

došli od 1. do 31. marca 1922.

Za misijone Din 2735'03. — Za sv. maše Din 130'—, — Za odkup sužnjev Din 1317'50. — Botrinski darovi 1838'—. (Čast. bogoslovci v Ljubljani botr. dar „Francišek Ksaver“ Din 62'50). — Za stradajoče Din 3'50. — Za gobovce Din 7'55. — Dar krščencem Din 10'—, — Kruh sv. Antona Din 1396'65. — Za Klaverjev vinar Din 138'90. — Za otroško zvezo Din 53'80. — Za mašno zvezo Din 793'25. — Za misij. zvezo Din 34'50. — Za zamorčke Din 137'50. — Za nabavo rožnih vencev Din 50'—, — Za misijonarje sv. Jožefa Din 5'—, — Za katol. tisk v Afriki Din 172'—. — Za Klaverjevo družbo Din 38'—. — Podporni prispevki Din 209'—. — Udeležni prispevki Din 12'—. — Marij. družbe prispevki Din 23'75. — Brez določila Din 181'50.

Popolni odpustek,

ki ga lahko dobijo udje Družbe sv. Petra Klaverja:

24. avgusta, na praznik sv. apostola Jerneja,

9. septembra, na praznik sv. Petra Klaverja, našega patrona.

Pogoji: Vreden prejem zakramentov sv. pokore in presv. Rešnjega Telesa, obisk cerkve, molitev za razširjanje sv. vere in po namenu sv. očeta.

Grofica Marija T. Ledóchowska,

našim naročnikom, prijateljem in dobrotnikom že dolgo znana kot **ustanoviteljica**, življenska in gonilna moč vsega od Družbe izvršenega misijonskega dela, ona, ki je pred 33 leti poklicala v življenje ljubi misijonski list „Odmev iz Afrike“ in ki je tega prvenca svojega tudi nadalje urejevala, oziroma njega urejevanje nadzorovala, je odšla v večno domovino.

6. julija ob pol 6. je odpoklical nbeški učenik svojo zvesto učenko, našo drago in visokospo-

štovano ustanoviteljico in vrhovno voditeljico, katere življenje se je použivalo v delih goreče ljubezni, da ji za njeno zvestobo dá plačilo. Bodi! Našim telesnim očem se je odtegnila, ne bo pa izginila izpred naših dušnih oči. Njen duh bo živel v njenih hčerah, katerim je bila voditeljica, vzornica in mati, živel pa tudi v njenem delu, kateremu je žrtvovala vso življensko moč.

Marija Terezija je bila rojena 29. aprila 1863 v majhnem mestu Loosdorf blizu Dunaja. Bila je hči globokoverne poljske plemenske rodovine. Božja previdnost je dete obdarila z bogatimi darovi: nečakinja velikega škofa, poznejšega kardinala Miečislava Ledochówskega, prefekta kongregacije „De propaganda fide“, je po božjem usmiljenju imela postati izvoljena posoda milosti. Kot ustanoviteljica Družbe sv. Petra Klaverja je imela pripomoči, da se razširi blagoslov svete vere daleč tja čez morje v dežele nesrečnih Kamovih sinov. Prvi pouk je mlada grofinja dobivala pri „angleških gospodičnih“ v St. Pölten; nato se je udeleževala literarnih ur, ki so jih njenima bratoma dajali benediktinci nekega bližnjega samostana. Poleg drugega se je vadila tudi v godbi in slikarstvu. Ko je pozneje postala dvorna dama višje vojvodinje toskanske v Salzburgu, se ji je odprl veliko obetajoč svet. Toda Bog je ni obdaril za ta svet, temveč ji je odločil višji cilj. Njena naloga naj bi bila reševanje duš, ki je med bogoljubnimi deli Bogu najbolj ljubo.

Bilo je leta 1889. Tedaj je kardinal Lavigerie (beri: Lavižeri), vnet z ognjem za rešitev črnega plemena, pooblaščen od namestnika Kristusovega, potoval po Evropi, da bi pridobil vse za svojo stvar. On se je obrnil tudi na katoliško ženstvo s pozivom, naj vse, ki imajo zmožnost za to, posveté svoje peró tej križarski vojski. Njegov poziv je zbudil odmev v srcu mlade grofice. Poslovila se je od dvora in tudi od sveta, da bi sledila klicu milosti.

Dne 29. aprila 1894, ko je ravno izpolnila 31. leto, je klečala pred namestnikom Kristusovim in

papež Leon XIII. je potrdil ustanovitev Družbe sv. Petra Klaverja in ji podelil k temu svoj blagoslov. To je bil ustanovni dan **njenega** dela in prihodnje leto, na dan sv. Petra Klaverja, se je temu delu s svetimi obljubami za vedno posvetila. Odslej sta dve poglobitvi čednosti značilni v nje življenjskem načrtu.

Za svojo osebo in za svoj zavod izbere za nevesto sveto revščino, ki je vzor in temelj verskega življenja.

Afriki in njenim misijonarjem posveti vse moči. Po vzgledu apostola zamorskih misijonov, sužnja zamorskih suženj se tudi ona použiva v službi teh ubogih poganjskih narodov. Brez prenehanja dela z **besedo in s peresom**. Ko je zase izbrala revščino, naj bi zato zamorcem pritekali bogati vrelci nabranih podpor. Koliko je imela predavanj, koliko spisov in gledaliških iger je poteklo izpod njenega peresa, koliko prošenj in pozivov je razposlala po svetu! Neprestano zasleduje svoj cilj in udelestvoje kljub raznim oviram svoj načrt. Tiskarne vstvarja, napravlja ustanove za domače semeniščnike, skrbi, da se katehisti adoptirajo. — Koliko sužnjev se ima nji zahvaliti za prostost, koliko tisočev zamorskih krščencev je od nje prejelo krstna darila! Njen knidar počivajoči duh je vedno izsledil pota in sredstva, da je preskrbel novih virov za Afriko. Kako spretno je krmarila družbe čolniček skozi zmede svetovne vojske, tako da so mogli misijoni tudi tedaj vršiti svoje delo in so se denarna sredstva tudi med vojsko pošiljala v Afriko.

Proti koncu svojega življenja je imela v načrtu posebno dve podjetji, katerim je posvečala svojo posebno skrb.

1. pomnožiti število „Pomožnih misijonark“,
2. razširiti delo za afriški tisk.

Pomožne misijonarke naj bi pomagale, da se tiskajo knjige v afriških jezikih in te tiskovine naj bi pripomogle k zmagi Jezusovega križa v Afriki. Naša draga ustanoviteljica je morala te svoje želje

in načrte vzeti seboj v grob in prepustiti svojim hčeram, dobrotnikom in prijateljem, da jih udeležijo. Naj bi tamkaj imela veselje in naj bi videla, kako je nam v tolažbo, da moremo to delo nadaljevati. Kdor le more, naj pomaga in **nihče** naj nam vsaj molitve ne odreče. Naša draga ustanoviteljica je odšla, takorekoč s peresom v roki. Do zadnjega dne je bila zaposlena s korespondenco in jo je vodila.

Že več let je bila gospa grofica slabotna in bolehná. Izrabilo jo je neutrudno delo. Nje telo se je izsušilo in bilo kot okostje, duh pa je bil še mlad in živahen. Minulo leto smo se že bali za njeno slabotno življenje, ko jo je napadla malarija. Zdravnik je ukazal, naj preživi poletje zunaj Rima in zimo v Neapelju. Zdravje se je na videz vkrpilo in že je grofica nameravala za to poletje v prosep svojega podjetja napraviti novo potovanje. Namesto tega je prišla pot v večnost. Konec junija se je vrnila mrzlica in pojavile so se srčne slabosti. 30. junija so ji podelili sv. zakramente za umirajoče, sv. obhajilo pa je prejemale dnevno. In 6. julija je zaspala za vedno.

Pogreb je bil v ponedeljek, 10. julija. Mnogo ljudi se ga je udeležilo in ganljive dokaze globokega sočutja smo dobili od vseh strani. Nekaj teh bomo v prihodnji številki priobčili.

Za danes le še eno prošnjo, dragi prijatelji misijonov, vi vsi, ki ste občudovali to heroično gospo. Molite, da bi apostolska vnema rajne prešla na nas in ostala v nas. Ostanite nam zvesti za Boga in za duše in v hvaležnosti se spominjajte nje, ki nas je v svoji ponižnosti prosila, naj jo priporočamo vaši molitvi.

R. I. P.

Posebni sprejem naše † vrhovne voditeljice pri sv. Očetu Piju XI.

O tem sprejemu nam naša umrla vrhovna voditeljica piše še sama:

Grb Pija XI.

V petek, 5. maja, na praznik sv. Pija V. so me sv. Oče sprejeli v posebni avdienci in sicer v isti knjižnici, v kateri sta me preje sprejela papeža Pij X. in Benedikt XV. Le drug prostor v sobani so si izvolili sedanji sv. Oče. Pisalno mizo imajo pred drugim oknom, tako da so s hrbtom obrnjeni proti oknu. Za obiskovalce je pripravljen na desni strani od mize naslonjač. Z lahko kretnjo roke so mi pokazali, naj sedem nanj. Celo uro od 12. do 1. so me obdržali sv. Oče pri sebi. Natančno sem jim morala poročati o vseh naše družbe in misijonskega dela tikajočih se vprašanjih. Prosila sem jih, naj bi mi napisali nekoliko besed na sliko, ki sem jo prinesla s seboj. Smehljaje pravijo: „Kaj pa ste pustili tako malo prostora? (Le ozek rob je bil ob sliki prost.) Če bi bili pustili več prostora, pa bi Vam več napisal. A tudi tako boste zadovoljni. In sv. Oče so napisali:

„Di tuto cuore benediciamo la diletta figlia nostra in G. C. Maria Teresa Ledóchowska, Direttrice generale del Sodalizio di s. Pietro Claver e quanti in qualunque modo e misura la aiutano ed assisteranno nelle opere sante e providenziale del Sodalizio stesso.

5. V. 1922.

Pius P. P. XI.“

V prevodu se to glasi:

„Iz vsega srca blagoslovljamo našo ljubo hčer v Kristusu Jezusu Marijo Terezijo Ledóchowsko, vrhovno voditeljico Družbe sv. Petra Klaverja, in vse, ki ji kakorkoli pomagajo ali jo podpirajo pri svetih in bogoljubnih delih te družbe.

5. V. 1922.

Pij P. P. XI.“

Potem so mi darovali sv. Oče lepo medaljo, vlito ob tristoletnici, kar je bila sv. Terezija, moja krstna patrona, proglašena za svetnico. Odpustili so me s papeževim blagoslovom, v katerega sem vključila vse dobrotnike, podpornike in ude naše družbe, v nadi, da jim naredim s tem veselje in jim pripomorem do novih milosti.

V Rimu, 8. maja 1922.

M. Ter. Ledóchowska.

Pismo sv. kongregacije de Propaganda Fide.

Številó zapisnika 1080/1922

Predmet:

Računski zaključek.

Rim, 21. aprila 1922.

Preblagorodna gospa grofica!

Sprejel sem računski zaključek o darovih, ki jih je razdelila Družba sv. Petra Klaverja. Pregledal sem ga, ter Vam blagorodna gospa grofica, častitam, da ste tako izdatno in s takim uspehom skrbeli za potrebe naših misi-ionov v Afriki.

Pod Vašim odločnim in neumornim vodstvom se bo družba, o tem sem prepričan, lepše in lepše razcvetala. Iz srca želim, da bi se Vam izpolnili vsi Vaši nameni; naj bi Vaša družba kar najlepše prospevala ter krepko širila sv. evangelij po Afriki.

Prosim Boga, naj bi Vam bil On plačnik, in naj bi Vam podelil milost v najobilnejši meri.

Preblagorodni gospe grofici

udani

za kardinala-prefekta:

P. Fumasoni-Biondi

nadžkof v Diokleciji, tajnik.

za prevzv. mons. tajnika:

Cezar Pecorari

podtajnik.

Preblagorodni gospe grofici
Mariji Tereziji Ledóchowski,
vrhovni voditeljci
Družbe sv. Petra Klaverja.

Kanizijev katekizem v afrišk. jeziku.

V 16. stoletju so se krivoverci polastili v raznih de-želah tudi šol. Vpeljali so v šole in tudi med ljudstvom so širili krivoverske katekizme ter so z njimi mnogo duš

od prave vere odvrnili. Ta nesreča zapeljanih duš je blaženega Petra Kanizija v srce bolela. Nasproti s krivo-verskimi nauki okuženemu katekizmu je sklenil prirediti pravoveren katekizem, ki bi kratko in jasno podal vernikom ves krščanski nauk. Zmožnosti je imel dovolj; saj je bil doktor modroslovja in bogoslovja, vseučilišni profesor, pisatelj učenih knjig, slaven pridigar, provincial (predstojnik) jezuitskega reda, ki je tudi sam ustanovil in vodil več samostanov, globoko pobožen in kakor njegov Božji Učenik poln goreče ljubezni do mladine. Zato je hotel s pomočjo katekizma buditi v mladih srcih ljubezen do Jezusa in

Pouk v katekizmu pri zamorčkih.

Marije in s tem ta srca obvarovati krive vere. Otroci so to njegovo ljubezen kaj kmalu spoznali in so mu jo vračali z enako ljubeznijo. Kjerkoli so ga zagledali, so hiteli k njemu in se skoro niso mogli ločiti od njega. Tem zlasti je hotel spisati katekizem. Najprej je izdal veliki katekizem, takozvani „Katekizem za bogoslovce“. A dobro je čutil, da je katekizem za preprosto ljudstvo še bolj potreben. Zato je dal na svetlo „Mali katekizem“, najprej v latinskem jeziku. A kaj kmalu so ga prevedli v vseznane jezike. Že 66 let po njegovi smrti je mogel zapisati njegov življenjepisc: „Kanizij govori v jezikih skoro vseh ljudstev. Slovani, Lahi, Nemci, Francozi, Grki, Španci, Angleži, Irci, Škotci, Etiopci, celo

Japanci in Indijci se uče iz njegovega katekizma verskih resnic, tako da smemo trditi: „Kanizij je učitelj vseh narodov“. Dvanajstleten grofič Alojzij Gonzaga je dobil slučajno v roko en izvod Kanizijevega katekizma. Pa ga je pobožnost, ki je dihalo in govorila iz knjige, tako prevzela, da je sklenil vstopiti v red, kjer znajo tako goreče in pobožno moliti. Tako je bil ravno Kanizij orodje v rokah božjih, ki je pokazal temu angelskemu mladeniču pot v družbo Jezusovo. Istotako sv. Stanislavu Kostki.

Misijonarji so prevedli Kanizijev katekizem že v razna afriška narečja. A le malo teh prevodov je bilo mogoče tiskati — denarja ni bilo! Še pred nedavnim je pisal neki misijonar Klaverjevi družbi, da prepisuje katekizem, preveden na jezik tamošnjih zamorcev, po cele dneve in dolgo v noč, samo da bi učitelji domačini pri pouku imeli katekizem. A koliko časa izgubi s tem za misijone! Zato si je „Družba sv. Petra Klaverja“ stavila tudi to nalogo, da bo skrbela za tisk katekizmov in drugih potrebnih knjig v afriških jezikih. Ustanovila je v ta namen „Zvezo afriškega tiska“ in kliče vse blagomisleče duše, naj jo pri tem plemenitem podjetju podpirajo.

Praznujmo 400 letnico rojstva blaženega Petra Kanizija s tem, da darujemo, kolikor pač moremo, za to plemenito podjetje.

„Skušnja uči, da imajo verniki, ki se zanimajo za poganke misijone in jih podpirajo, tudi za domače versko življenje več gorečnosti in da po njih prihaja tudi na domače dušno pastirstvo obilno blagoslova božjega“.

(Iz okrožnice nadškofijstva v Solnogradu.)

Apostolski vikariat reka Oranje.

Škof Simon iz reda oblatov sv. Frančiška Saleškega sporoča o misijonskem delovanju v njegovem vikariatu v letu 1920/21 naši vrhovni voditeljici sledeče:

S pomočjo darov, naklonjenih nam po naših dobrotnikih, ki jim tem potom izrekam najsrčnejši „Bog povrni“, smo dovršili zgradbe v naši novi postaji Pofader. Dne 24. aprila je bila slovesna otvoritev. Udeležba ljudstva pri svečanostih je bila ogromna ter je daleč prekosila vsa pričakovanja; razen katolikov je prišlo tudi mnogo protestantov. Skoro se zdi, da vodi té posebna milost božja;

od tedaj namreč večkrat obiskujejo službo božjo pri nas, dasi imajo doma svoje protestanske pridigarje in svojo službo božjo. Mnogi izmed njih govore, da bi se radi izpreobrnili. V Pofadru smo od otvoritve sem 20 oseb krstili, 15 katehumenov se na sv. krst pripravlja. 30 otrok pridno obiskuje šolo. A kakšna strašna beda vlada med ljudstvom! Ker so obleko in živila neznansko draga, je mnogo teh siromakov skoro čisto golih in zaradi pomanjkanja tako oslabeledih, da pogled nanje izsili človeku solze. Tako radi bi jim pomagali; a na žalost ne moremo, ker nam manjka sredstev — za dela v misijonu smo izdali 65.000 frankov. Trdno pa zaupamo Previdnosti božji, priprošnji sv. Vincenca Pavlanskega in velikodušnosti naših blagih dobrotnikov. Ti nas ne bodo zapustili, in potem bomo mogli tudi žalostno usodo teh bednih zamorčkov vsaj nekoliko omiliti. — V Peli le s težavo vzdržujem obe šoli za 80 otrok; istotako sirotišnico in hiralnico. Da smo mogli ustanoviti Pofader, smo morali vzeti nekaj misijonarjev iz Pele. Dal Bog, da bi dobili novih iz Evrope! Potem bo mogoče vse spet bolje urediti. — Pela-Oranje nam povzroča mnogo skrbi. Poljedeljski stroji, ki so nam tam tako izvrstno služili, so že zelo obrabljeni. Nimamo pa sredstev, da bi naročili nove ali dali vsaj te popraviti. — V Matjeskloofu dela vera in goreča ljubezen misijonarjev od presvetega Srca Jezusovega čudeže. Nadzornik tamonšnjih šol ne more prehvaliti gorečnosti učiteljev in učencev. — V Dokiepu in Nababepu še nismo mogli zajeziiti velike bede. Ker delo v rudokopih, ki je edino dajalo tem ljudem kruh, še vedno počiva, je pomanjkanje dan za dnevom hujše. Glavna naloga duhovnikov v teh dveh misijonih je, da za gladom umirajočim dele sv. zakramente. — Tudi v Nolit le s težavo vzdržujemo šolo za 70 otrok in 30 sirot. Tamkaj delujejo misijonarji, katerih požrtvovalnost je brezmejna, dobesedno omagujejo pod obilico dela. Strehe vseh hiš, ki jih je ostri morski zrak popolnoma razjedel, smo morali prenoviti. Stroški so bili seveda zelo visoki. Zelo bi pa potrebovali še 5.000 frankov, da bi mogli popraviti cerkvico, ki je res v skrajno žalostnem stanju. — Rietpoort se lahko ponaša z velikimi uspehi. Vsak večji praznik se odpove nekaj protestantov krivi veri, in mnogo poganov prosi za sv. krst. Tam je silen vihar odnesel streho s šole. Hvala Bogu, da ni bil pri tem nihče ranjen ali ubit. Škode pa imamo za 3.000 frankov. — Lepelfont ima zdaj svojega du-

hovnika in reden šolski pouk. Ta postaja lepo napreduje. — Upington smo morali za šest mesecev zapreti, ker je bil tamošnji misijonar še popolnoma zdelan in je moral v Evropo, da si nekoliko opomore. Za Božič ga pričakujem nazaj. — V Keimoesu obe šoli in sirotišnica cvetijo. Ko bi imeli več sredstev, da bi mogli v tamkajšnji okolici otvoriti še druge postaje!

Podajam še pregled za 1920/21: 25.800 prebivalcev, 4.975 katolikov, 18.100 krivovercev, 2.725 poganov; 12 cerkva in kapelic; 13 duhovnikov, 2 brata, 16 sester, 5 katehistov; 807 učencev, 13 šol, 4 sirotišnice, 2 bolnišnici; 150 izpreobrnjenj, 125 sv. krstov, 19 sv. birm; 80 dnevnih sv. obhajil, 200 tedenskih, 415 mesečnih; 25.000 sv. obhajil v letu; 75 umrlih.

Kratki misijonski dopisi.

O. Gabriel Zelger piše iz Dar-es-Salama dne 4. nov. 1921: „Vaš nepričakovani velikodušni dar naši misijonski postaji in zlasti še našim blagim sestram me je čez vse vzradostil. „Nobena koticica v dragi ji Afriki ne pozabi preblaga gospa grofica“, sem mislil sam pri sebi, ko sem sprejel Vaš prvi dar za kapucinski misijon v Dar-es-Salaamu. — Da, nekoliko smo še že udomačili tukaj in naša ušesa so se že nekoliko privadila govoric tega ubogega ljudstva. Pričenjamo tudi že mi govoriti v njih jeziku ter jim oznanjevati besede zveličanja. Začetek je pač težaven. A če človek ve, da čuti in deluje z njim toliko blagih duš, gre spet in spet z novim pogumom na delo. — Moji sobratje so odpoštovali v notranjost dežele, tako sem sam v tem velikem mestu. Obdržal sem pa tukaj sestre iz Beldegerja. S čudovito vztrajnostjo mi pomagajo v cerkvi, šoli, pri bolnikih, v kuhinji in na vrtu. Res, pristne misijonarke!“

Monsignor Neville, apostolski vikar v Zanzibarju, piše dne 30. oktobra 1921: „Gotovo Vas bo

veselilo, če Vam sporočim, da je bilo preteklo leto najbolj blagoslovljeno, kar je bil naš vikariat ustanovljen. Imeli smo 1.500 sv. krstov (od teh 1.018 odraslih); 1.036 birmancev, 800 prvoobhajancev, 150.000 navadnih sv. obhajil. Šol in katehistovskih postaj imamo že 72; število katehistov se je pomnožilo od 80 na 111; učencev imamo nad 4.000. Novi postaji Kilungu in Lyoki lepo napredujejo. Če nas bodo naši prijatelji še nadalje podpirali, upamo, da bo mogoče otvoriti nove postaje v deželi Ukambi; v treh oddaljenih krajih nas zelo želijo. Cerkev v Mombazi bo do novega leta narejena, upamo. Bo lepa in močna stavba. Seveda smo se ob zidanju precej zadolžili. Naj nam ljubi Bog nakloni velikodušnih dobrotnikov, da bi mogli vse poplačati.“

Monsignor Auneau (Onô), apostolski vikar v Shiré, piše dne 28. julija 1921: „Že nekaj časa živimo v resnih denarnih stiskah, kar našemu misijonskemu delovanju zelo škoduje. Prisiljeni smo bili naših 284 šol pred časom zapreti. Tudi druga naša podjetja

iz istega vzroka le počasi napredujejo, kakor tudi naše glavno delo, rešitev duš. Vi, ki ste bili vedno tako dobri do misijonov, ki so v stiski, boste moj klic uslišali in nam prišli na pomoč“.

Monsignor Sweens, apostolski vikar v Viktorija-Nianci, piše dne 30. oktobra 1921: „Izdatki rastejo vsako leto, dohodki v deželi sami pa so vsako leto manjši, ker domača trgovina peša. — Prilagam pregled preteklega leta 1920/21: 1.528 odraslih krščencev, 1.184 otrok od katoliških staršev, 1.822 krstov v smrtni nevarnosti; 2.040 birmancev, 302.000 sv. spovedi, 790.000 sv. obhajil; 269 šol; 12.000 učencev, 6.500 učenk; 249.000 bolnikov v bolnišnicah; 318 katehistov, 66 sester domačink, 19.200 izpreobrnjenecv, 27.000 katehumenov, 37 duhovnikov iz Evrope, 5 duhovnikov domačinov. — V malem semenišču je vsaj 65 gojencev, v velikem jih študira 7

filozofijo. Dne 21. septembra sem doživel veselje, da sem nekemu domačinu podelil zakrament mašniškega posvečenja. Pet duhovnikov domačinov, ki delujejo že v dušnem pastirstvu, uživa pri rojakih velik ugled in spoštovanje. Dobro ljudstvo je ponosno na to, da so njihovi sinovi dosegli duhovniško čast. Če bodo naši črni sobratje ohranili duha sedanje gorečnosti, bodo gotovo mnogo in zelo blagodejno delovali za razširjenje in utrjenje prave vere med domačini“.

O. Lambert piše dne 6. nov. 1921: „Sprejeli smo veselo sporočilo, da je tisk 5.000 katekizmov v jeziku rodu Svahili končan. Družba sv. Petra Klaverja, ki je tisk oskrbela, jih bo poslala na svoje stroške semkaj v Kongo. V imenu našega apostolskega vikarja monsignorja Grisona vam izrekamo za to veliko delo: „Povrni ljubi Bog tisočkrat!“

Brezbrizno gledamo, kako se nešteto duš pogublja in drvi v večno brezno, pa bi jih vendar lahko rešili, če bi bila naša gorečnost za zveličanje duš vsaj tolika, kot se trudimo za časne, minljive reči.

Gospod, odprj nam oči, da bomo videli in gani naša srca, da bomo objokovali revo hiše Izraela.

Bl. Peter Kanizj.

Zvesti črni služabnik.

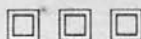
Neki misijonar ob Kongu daje svojemu črnemu služabniku sledeče častno spričevalo: „Bil je prej suženj Arabcev. Ko so lovci sužnje napadli njegovo rodno vas, so mu očeta ubili, mater pa z otroki vred prodali. Tako je prišel v Lokando, kjer so ga misijonarji pred mojim prihodom v Afriko odkupili. Ponudil se mi je za služabnika. Dečko je jako bistroumen ter govori razen obeh občevalnih jezikov Swaheli in Lingala še pet zamorskih jezikov. Vse napore in težave mojega misijonskega delovanja deli prostovoljno z menoj. O njegovi zvestobi in udanosti samo en zgled. Ko sem bil bolan, je hotel kakor psiček spati pred mojo kočo, da bi bil lahko vedno pripravljen mi postreči. Vedno in povsod mi je služil; prač je moje perilo, kuhal

mi na mojih potovanjih, šival in krpal mojo obleko in perilo, stregel mi pri sv. maši, pomagal mi pri poučevanju v čitanju, pisanju in veronauku ter oskrboval mojo hišo in moja naročila.“

Prebil je z misijonarjem tudi veliko nevarnosti na vodi in na suhem ter nam daje lep zgled, kako se moramo vesti do svojih predstojnikov, zgled, ki osramoti marsikaterega belokožca.

Afriški mrčes.

Neki misijonar pripoveduje: Neko noč me zbudi po celem telesu pereča srbečica. Razen tega sem slišal čudno šumenje, kot da bi žuborel majhen potoček ne daleč od mojega šotor. Stopim pogledat, a ne vidim ničesar. Vrnivši se, zopet slišim čudno mrmranje. Prižgem torej svečo in kaj vidim; ves šotor je poln nadležnih moskitov. Stene, postelja, odeja, skratka vse je bilo pokrito s tem mrčesom. Tudi koža na mojih rokah je bila vsa rdeča od njih pika; in pri tem ni bilo nobenega izhoda iz te zagate. Kajti tudi zunaj na prostem jih je bilo vse polno in iz sosednjih koč so se slišali udarci, s katerimi so se zamorci hoteli otresti nadležnežev. Moskiti so tudi raznašalci močvirne mrzlice, zato se jih vse še bolj boji. Na spanje sedaj ni bilo več misliti. Prečul sem torej celo noč ter se drugo jutro napotil dalje. A nič prijetnih spominov nisem nesel odtod.

Kronika Družbe sv. Petra Klaverja.

Rim. 3. aprila. Mnsgr. Le Roy, vrhovni predstojnik očetov od sv. Duha, je obiskal danes našo vrhovno voditeljico. Ta cerkveni dostojanstvenik deluje že dolga leta v afriških misijonih. — 9. april. Slovesnost na čast sv. Benediktu iz San Filadelfa, s priimkom „Zamorec“ (praznik njegov je bil 3. aprila), v frančiškanski cerkvi sv. Antona. Veleč. o. Buselli iz frančiškanskega reda je opisoval v srce segajočih besedah gorje ubogih zamorcev ter poslušalce navduševal, naj pristopijo k Družbi sv. Petra Klaverja. — 17. april. Vleč. o. Van Eytven iz reda premonstranzov, predstojnik misijona Buta v Uellu, je obiskal vračajoč se v Afriko, našo vrhovno voditeljico. — 20. aprila. Obisk prevzviš. g. škofa Olivareta iz družbe Salezijancev Don Bosca, škofa v Nepi in Sutri. — 28. april. Prevzviš. g. škof Gumy iz reda kapucinov, apost. vikar na otokih slišelskih, se je prišel naši vrhovni voditeljici zahvalit za vso pomoč in jo prosit še nadaljne pomoči. — Isti dan se je poslovil veleč. o. Basile, O. M. I.

Kratko letno poročilo 1921

Družbe sv. Petra Klaverja za afriške misijone.

Družba sv. Petra Klaverja, ki ima svojo osrednjo hišo v Rimu (23) via dell' Olmata št. 16, deželno centralo za Slovenijo v Ljubljani, Miklošičeva c. 3, in podružnice in oddajalnice v raznih deželah in večjih mestih (slovanske podružnice: v Pragi, v Krakovem, Varšavi in Poznanju), je tudi v preteklem letu vestno vršila svojo nalogo. Ta pa je: podpirati z „besedo in pismom“ misijone v Afriki in v ta namen nabirati potrebne pripomočke. Bog je to delo spremljal s svojim blagoslovom. Naslednje poročilo naj pokaže vsaj v nekoliških orisih to dvojno delovanje in tudi dosežene uspehe.

DELOVANJE.

PISMENA PROPAGANDA.

A. Časopisje.

a) „**Odmev iz Afrike**“, ilustriran mesečnik v devetero jezikih: slovenskem, češkem, poljskem, nemškem, laškem, francoskem, madžarskem, angleškem in španskem; v skupni izdaji 100.000 izvodov, v slovenski izdaji 5.900.

b) „**Zamorček**“, ilustriran mesečnik za mladino, izhaja mesečno v istih jezikih kakor „**Odmev iz Afrike**“, v skupni izdaji 140.000 izvodov, v slovenski izdaji 8.800.

B. Brošure.

Klaverjev koledar 1921 v slovenskem, češkem, poljskem, angleškem, nemškem in laškem jeziku. — **Otroški misijonski koledarček 1921** v slovenskem, poljskem in nemškem jeziku. — **Letno poročilo Družbe sv. Petra Klaverja 1920.** — Nova izdaja: „**Sv. Peter Klaver**“, slovenski in poljski. — „**Klic božji**“, igra, slovenski. — „**Spreobrnjenje črne princezinje**“, slovenski. — „**Misijonski zbornik**“, hrvaški. — Razun tega še druge brošure v francoskem, poljskem, nemškem in laškem jeziku. Skupna vsota vseh v letu 1921 tiskanih koledarjev in brošuric znaša 721.000 izvodov.

C. Letaki in listi.

Letakov v obsegu 4 in več strani kakih 288.000. Manjših podobic z vsebino za razširjanje misijonske misli, molitvic, naznanil, vabil i. t. d. kaka 2 milijona.

D. Afriške knjige.

„Mali katekizem“ v aciolo-jeziku 15.000 izvodov.

„Zgodbe stare in nove zaveze“ v aciolo-jeziku 12.000 izvodov.

Dopisovanje z dobrotniki.

Došlo je v osrednje hiše in podružnice: 18.990 pisem, 8.400 dopisnic, 61.900 poštnih nakaznic in položnic, 273 poslovnih papirjev, 1.143 tiskovin, 2.930 poštnih zavojev.

Odposlalo se je: 20.258 pisem, 1.824 dopisnic, 457 poštnih nakaznic in položnic, 81 poslovnih papirjev, 90.123 tiskovin, 2.474 poštnih zavojev.

Skupno število došlih poštnih komadov: 93.468.

Skupno število odposlanih poštnih komadov: 110.888.

Ustna propaganda v letu 1921.

Družba je priredila 61 misijonskih pridig, 70 misijonskih predavanj, med temi 50 s svetlopisnimi slikami. V podružnicah se je priredilo 42 zborovanj s poučnimi predavanji za podpornike. Nadalje se je priredilo 8 velikih misijonskih slavnosti s predavanji, deklamacijami, glasbo in petjem in 7 manjših slavnosti in gledaliških uprizoritev.

Naraščaj udov.

Število podpornikov oz. podpornic je v letu 1921 naraslo na 8.078 udov, torej znaša njihovo skupno število 45.270.

Tudi število „pomožnih misijonark“ se je pomnožilo. Vendar še od daleč ne zadostuje misijonskim potrebam. Izobražene gospodične in preproste deklice vabimo, naj vstopijo v našo Družbo, če čutijo poklic za apostolsko delovanje. Prošnje za sprejem ali za natančnejše podatke je treba nasloviti na: Vrhovno tajništvo Družbe sv. Petra Klaverja, Rim (23), via dell' Olmata 16.

Uspehi propagande.

Misijski milodari.

Po božji dobroti in radodarnosti milih dobrotnikov je poslala Družba sv. Petra Klaverja v letu 1921 denarno vsoto **1.421.506·32 lir** (t. j. **5.600.000 Din**) v afriške misijone. Med darovi je bilo 82.283·42 lir za „Kruh sv. Antona“, 406.246·23 lir za „botrinske darove“, 148.870·92 lir za „Mašno zvezo za Afriko“ in 59.271·31 lir za „Zvezo afriškega tiska“.

Posamezne dežele so k tej vsoti prispevale sledeče:

Jugoslavija	Din	88.715·77	Francija	Fr	26.820·99
Česko-Slovaška KČ	Kč	241.851·34	Italija	L	291.860·71
Poljska	Mp	2.914.919·06	Švica	Fr	123.437·64
Nemška-Avstrija K	K	1.544.651·67	Belgija	bfr	7.264·52
Nemčija	Nm	742.018·67	Anglija	funt	20.419·08
Ogrska	Ko	77.283·54	Amerika	Dol	14.112·48

Podpora misijonov.

Razne misijonske družbe v Afriki so z ozirom na njih posebne potrebe in na število njihovih vikariatov in prefektur dobile sledeče:

Misijonarji Afrike (Beli očetje)	lir.	113.927·45
Očetje Svetega Duha	„	128.713·30
Lijonska misijonska družba	„	52.019·50
Očetje družbe Jezusove (jezuiti)	„	108.117·50
Sinovi najsvetejšega Srca Jezusovega	„	75.437·50
Frančiškani	„	18.971·66
Kapucini	„	55.926·63
Benediktinci	„	3.778·02
Oblati Marije Brezmadežne	„	32.098·66
Družba Božje Besede (Steyl)	„	262·68
Pobožna misijonska družba (Polatinci)	„	1.951·74
Oblati sv. Fračiška Saleškega	„	27.027·80
Lazaristi	„	24.598·33
Očetje brezmad. Srca Marijinega (Scheutveld)	„	10.475·28
Pramonstranci	„	1.512·52
Mašniki Srca Jezusovega	„	17.152·72
Misijonska družba sv. Jožefa (Mill-Hill)	„	27.736·32
Očetje iz Montforta	„	8.870·14
Misijonarji Naše Ljube Gospé della Salette	„	23.351·09
Misijonarji della Consolata (Turin)	„	17.586·77
Sinovi brezm. Srca Marijinega (Fernando Poo)	„	6.267·79
Trinitarci	„	1.032·82

Dominikanci	lir.	6.105·11
Redemptoristi	„	5.059·84
Misijonarji v Marianhillu	„	1.452·63
Trapisti	„	1.450·74
Serviti	„	3.495·59
Salezijanci	„	8.019·63
Križarji	„	4.445·40
Šestnajst različnih kongregacij misijonskih sester	„	35.936·34
Izdatki za tiskovine, nakup paramentov, bogoljubnih in drugih predmetov	„	82.952·52
Ustanove za črne semeniščnike in katehiste	„	360.043·79
Glavnice, od katerih uživajo obresti še dobrotniki	„	93.985·08
Delno vplačilo za papir in knjige v afriških jezikih	„	61.782·73

Skupna vsota v lirah: **1.421.506·82**

t. j. **dinarjev: 5.600.000.—**

Rim 10. aprila 1921.

Melanija pl. Ernst,
tajnica.

Marija Ter. Ledóchowska,
vrhovna voditeljica.

Dušna premija.

V namen naših naročnikov in dobrotnikov opravijo
afriški misijonski škofje in misijonarji
letno 500 svetih maš.

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pism in poročil le z natančnim podatkom virov.

Izdaja Klaverjeva družba v Rimu. Odgovorni urednik: Dr. J. Jerše.

Natisnila tiskarna „Tiskovnega društva“ v Kranju.

Ponižnost zmaguje.

Dne 3. aprila tega leta je minilo 300 let, kar je goreč služabnik božji naredil obljubo, temu svetu pač neumljivo, nespametno, da hoče biti do smrti suženj zamorskih sužnjev. Bil je ta mož duhovnik iz družbe Jezusove, apostol zamorskih sužnjev v daljni Kartageni. Cesarstva in kraljestva so propadla od tedaj; možje, ki so uživali v življenju vse časti, so pozabljeni, niti njih imen ne pozna svet. A ime tistega siromašnega duhovnika izgovarja še danes tisoč in tisoč ust z največjo hvaležnostjo in ljubeznijo.

Med imena svetnic božjih je vpisano to ime — ime sv. Petra Klaverja, (praznik 9. septembra) zaščitnika Družbe sv. Petra Klaverja, ki v naših dneh deluje v njegovem duhu. Sv. Peter je hotel biti služabnik vseh, zato sedaj gospoduje v nebesih in v srcih človeških; s svojo veliko ljubeznijo je zmagal srca zamorskih divjakov. Če hočemo gospodovati kakor on, učimo se ponižnosti in skromnosti. Zakaj kdor hoče biti drugim gospod, naj postane njih hlapec, uči že Božji Zveličar v evangeliju.

Smatrajmo za svojo dolžnost, z molitvijo in miloščino pomagati nesrečnim zamorcem do sreče sv. vere in pridobili bomo s svojo ljubeznijo njih srca. „Kako blagi so vendar Evropci“, govore potem začudeni; „so pač čisto drugačni kakor naši rojaki. Ljubijo nas, ko nas niti ne poznajo. Postati hočemo tudi mi, kakor so oni“.

S tem bomo popravili, kar smo izgubili pri poganih s prelivanjem krvi med vojsko. Postanimo sluge, pa bomo gospodovali; tako se bo dopolnilo pismo.

Najlažje podpirate misijone, če pristopite k Družbi sv. Petra Klaverja kot **podpornik** ali **podpornica** z letnim prispevkom **2 Din** (duhovniki 5 Din in uživajo posebne privilegije). Podporniki so deležni mnogo popolnih in nepopolnih odpustkov. Krščanska dekleta pa, ki imajo redovniški poklic in ki želijo vse svoje življenje posvetiti misijonom, lahko vstopijo v verski zavod Klaverjeve družbe kot „Pomožne misijonarke za Afriko“.

Milodare in priglase je treba nasloviti na: **Družba sv. Petra Klaverja za afriške misijone, „Ljubljana Mikl. cesta 3“.**

Sv. Peter Klaver, ti suženj in apostol sužnjev, prosi za nas in za naše črne brate!

Kako obhajajmo god sv. Petra Klaverja.

9. septembra.

Vljudno vabimo vse cenjene naročnike in prijatelje misijonov, da se z nami združijo v molitvi na praznik tega velikega apostola, ki je z lastno roko krstil nad 300.000 zamorcev. Kdor ima priložnost, naj opravi pred praznikom devetdnevnicu ali vsaj tridnevnicu. Litanije k časti sv. Petra Klaverja se dobe pri Klaverjevi družbi v Ljubljani za ceno 50 par kos. Komur je le mogoče, naj prejme zadnje tri dni misijonsko sv. obhajilo; tako napravite sv. Petru Klaverju, temu gorečemu častilcu presv. Rešnjega Telesa, še posebno veselje. Vselej na dan pred kakim Marijinim praznikom je hitel z zvončkom v roki po Kartagenskih ulicah in klical svoje uboge zamorske sužnje in zapuščene otroke k sv. spovedi. — Združimo se torej duhovno pri sv. obhajilu in poživimo našo misijonsko ljubezen!

Cerkev sv. Petra Klaverja v Kartageni.

O. Meija iz družbe Jezusove, velik častilec sv. Petra Klaverja, prosi darov za cerkev, ki jo nameravajo temu velikemu in svetemu misijonarju zamorcev postaviti v Kartageni, kjer je sv. Peter deloval s tako nedosegljivo ljubeznijo. Mi srčno priporočamo to prošnjo. Gotovo bo sv. Peter svojim častilcem mogočen priprošnjik pred prestolom božjim.

Darove za to cerkev prosimo na „Družbo sv. Petra Klaverja.“ Za vsak dar pravimo že vnaprej: „Bog povrni tisočero!“

Kdor še ni bral

Življenja sv. Petra Klaverja,

si lahko to knjižico naroči za ceno 2·10 Din pri Družbi sv. Petra Klaverja v Ljubljani, ali pa v Jugoslovanski knjigarni.

